

EEN WEEKBLAD MET MICKEY EN KUIFJE

POP

Nr. 48 28 nov. 1964

35 ct. p.w. losse nrs.

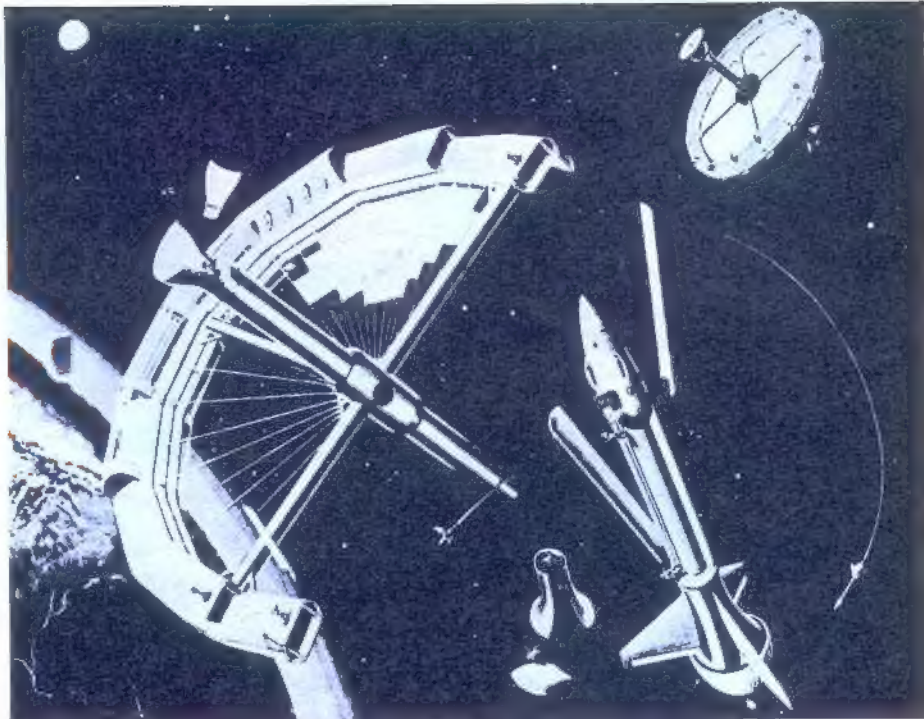
45 ct. België 7 fr.

IN DIT NUMMER:

ONTMOETING
IN DE
RUIMTE

HALLO, beste vrienden!

ALWEER een fantastische voor-
plaat deze week, hè? De Titan
II-raket raast weg van de aarde
om een Gemini-capsule in een baan
rond de aarde te brengen. Dit is een
onderdeel van wat heel duur ge-
noemd wordt: „rendez-vous” in de
ruimte, ofte wel: ontmoeting in de
ruimte. Het is namelijk de bedoeling
dat de capsule in zijn baan een
Agena B-raket ontmoet, dat die twee
aan elkaar gekoppeld worden en
samen terugkeren naar de aarde.

Op pagina 8 en 9 vertelt Sjoerd van der Werf jullie het een en ander over een „rendez-vous” en over het belang hiervan voor het project Apollo (reis naar de maan) en... voor het samenstellen van een ruimtestation buiten de aarde. Zo'n ruimtestation zie je op de foto hierbij in opbouw, rechts bovenaan is er al een voltooid. De verschillende onderdelen van een station worden met vrachtraketten aangevoerd. Overigens zal het nog wel een jaar of tien duren vóór wij aan zoiets toe zijn, maar PEP zal je in ieder geval op de hoogte houden!

Misschien heb je er al iets van gehoord: binnenkort komt IVANHOE in PEP! Met zijn trouwe begeleider Gurth, die jullie ongetwijfeld ook van de televisie kennen, zal hij menig spannend avontuur in ons blad beleven. Volgende week horen jullie er meer van!

Oplossing prijsvraag nr. 46: TAK, KAS, KAT, TAS en KAST.

PRIJZEN

1e prijs: een prachtig polshorloge;
2e prijs: een fototoestel; 3e prijs:
een compleet tafeltennisstel; 4e
prijs: een kruiswoordspel; 20 troost-
prijzen: een grote gekleurde speel-
bal.

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 41 ZIJN:

1e prijs: Afke Kamans, Gr. v. Prin-
sterlaan 25, Ittersum; 2e prijs:
Peter Coret, Jacob v. Oudenhoven-
str. 8, Den Bosch; 3e prijs: Hillie
Boomsma, Blauwhuisterweg 4, Sur-
huisterveen; 4e prijs: Flip Heijmel,
Boulevard 8, Breskens.

De winnaars van een troostprijs
krijgen deze rechtstreeks thuisge-
stuurd. Hun namen komen niet in
PEP te staan.

VOOR PIETERE **PEP** PUZZELAARS

TORENTJE BUSSEKRUIT

Heb je weleens van het torentje
Bussekruid gehoord, waar een
gouden fluit met knopen uit hing?
Er waren nog meer vreemde dingen
op dat torentje, zoals je op de teke-
ning kunt zien. Een schildknaap is
juist een kist met buskruit aan het
kantelen. Met het woord „kantelen”
beginnen we dit raadsel op te los-
sen. Het volgende woord (1), dat je

daaronder kunt invullen, heeft de-
zelfde letters, op één letter na. Zo
kun je door steeds één letter weg
te laten en de overgebleven letters
in een andere volgorde te zetten,
het volgende woord vinden. Let op
de cijfers! Schrijf de zes gevonden
woorden op een briefkaart en stuur
deze vóór 3 december naar: Redactie
Pep, Postbus 1444, A'dam. Schrijf
in de linkerbovenhoek aan de adres-
zijde van de briefkaart: Pep-
prijsvraag nr. 48.

ZORRO

IK BEN BENIEUWD OF ER IN DE PUEBLO NOG WAT GEBEURD IS TIJDENS DE WEEK, DIE WIJ IN SAN DIEGO HEBBEN DOORGEBRACHT, BERNARDO.

HE, EEN BORD MET DE EEN OF ANDERE MEDELIDING! DAT STOND ER VORIGE WEEK NOG NIET...

KLUK, KLUK... VOOR ACHTEN THUIS, DAT HALEN WE NIET.

EH? NATUURLIJK, WIJ KUNNEN IN DE HERBERG OVERNACHTEN. DIE IS HIER VLAKBIJ.

WE ZULLEN DE PAARDEN METEEN STALLEN. ER IS SWEL PLAATS VOOR ONS.

GEEN STALKNECHT! VERZORG JIJ DE PAARDEN BERNARDO, DAN ZAL ...

STALKNECHT! WAAR ZIT JE?!

5-SI, SEÑOR, HIER BEN IK!

ZADEL MIJN PAARD EN VLUG!

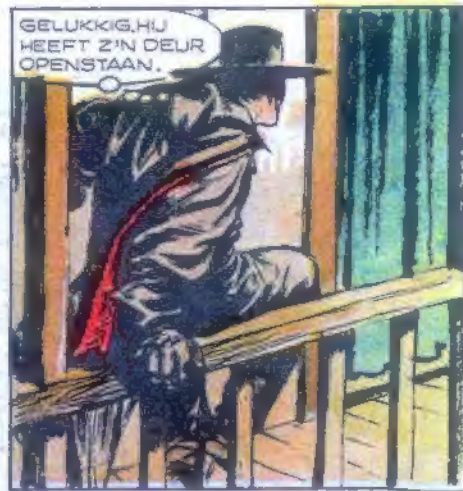
ZOVEEL DRUKTE ... EN WAT KRIJG IK ALS ALS FOOI? EEN ENKELE PESO!

DAT WAS PINA DE ADVOCaat. ALS DIE OPEENS ZO'N HAAST HEEFT, IS HIJ NIET VEEL GOEDS VAN PLAN!

© 1964 Walt Disney Productions

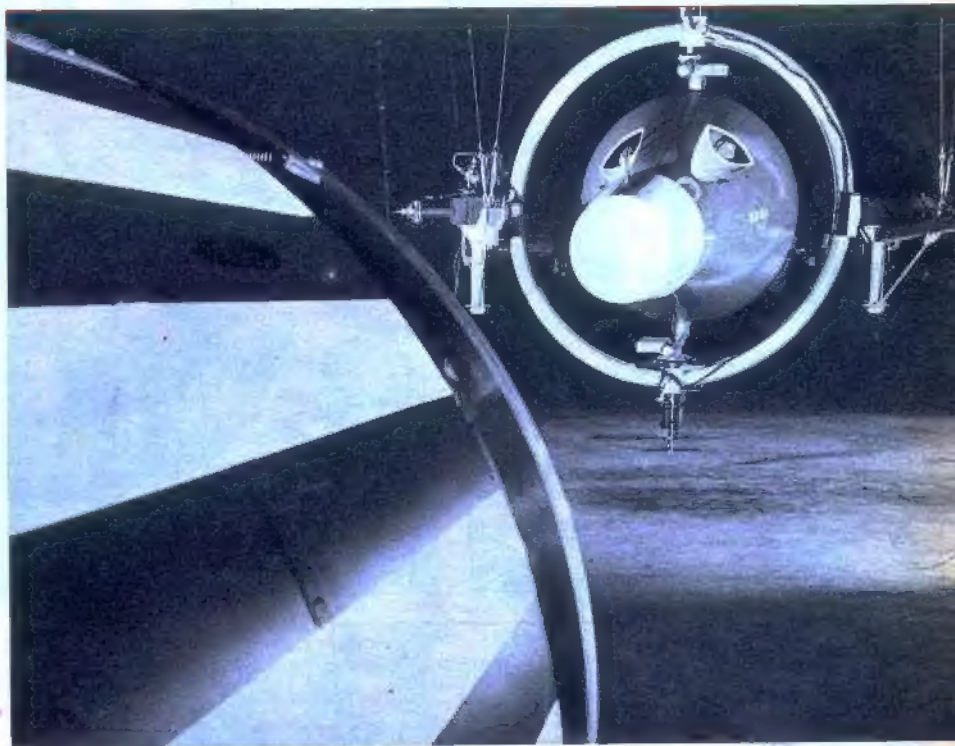
ONTMOETING DE RUIMTE

SJOERD VAN DER WERF

ENKELE weken geleden hebben we het gehad over het Amerikaanse Gemini-ruimtevaartprogramma, maar er zit nog heel wat meer vast aan de opdrachten die met deze tweepersoons-ruimtescheepjes moeten worden uitgevoerd. Ik wilde jullie nu eens wat vertellen over het hoe en waarom van het „rendez-vous” in de ruimte, d.w.z. over het bij elkaar brengen en aan elkaar koppelen van verschillende ruimtevaartuigen, die vër van de aarde met geweldige snelheden voortsuizen. Het rendez-vous — je zou ook kunnen zeggen: de ontmoeting (in de ruimte) — is een van de allerbelangrijkste voorwaarden voor een zo snel mogelijk uit te voeren bemande ruimtevlucht naar de maan en later ook voor expedities naar de planeten Mars en Venus. Over zo'n expeditie naar Mars hebben we het laatst al gehad. Toen schreef ik dat een ruimteschip voor Mars in gedeelten zou worden gelanceerd en dat al die verschillende stukken in de ruimte in elkaar zouden worden gezet, en pas dan als één geheel naar hun plaats van bestemming zouden worden geschoten. Die nogal omslachtige methode is gekozen omdat men nog geen raketten heeft kunnen ontwikkelen die een zwaar ruimteschip in één keer kunnen lanceren.

Voor het Amerikaanse Project-Apollo — het plan om nog vóór 1970 een bemand ruimteschip op de maan te laten landen — is ervaring met de rendez-vous-techniek vooral van belang omdat de twee maanpioniers aan het einde van hun verblijf op de maan in hun landingscabine moeten terugkeren naar het om de maan cirkelende Apollo-moederschip. En de wijze waarop dit moet gebeuren, lijkt heel veel op de manier waarop in de loop van 1965 enkele Gemini-astronauten zullen proberen in de ruimte in contact te komen met een (onbemande) Agena D-raket.

Maar er zijn twee grote verschillen: de eerste Gemini-rendez-vousvlucht is niets meer dan een experiment in de buurt van de aarde. Als het niet lukt, dan is er nog geen man overboord en kan de cabine normaal naar de aarde terugkeren. Een rendez-vous van maanreizigers met het Apollo-moederschip móet echter slagen. Een mislukking zou waarschijnlijk de dood van de twee astronauten betekenen, omdat ze in hun maanlandingscabine niet naar de aarde kunnen terugkeren. Het Apollo-rendez-vous speelt zich bovendien af op zo'n 384.000 km van de aarde, enkele tientallen kilometers boven de onherbergzame maan. Vooral om zijn rendez-vousvluchten zou je het Gemini-project dan eigenlijk ook kunnen beschouwen als een soort opleidingsschool voor (Amerikaanse) maanreizigers.

Een Gemini-rendez-vousvlucht gaat ongeveer als volgt in zijn werk. Eerst wordt op Cape Kennedy een Atlas/Agena D-raket gelanceerd. De Atlas brengt de bijna tien meter lange Agena — zijn tweede trap dus — in een volkomen ronde baan om de aarde, op laten we zeggen 260 km hoogte. Daarna berekenen controlestations op de aarde allerlei bijzonderheden over de baan van de Agena en de snelheid waarmee de raket om de aarde draait. Die gegevens worden gebruikt om de dan nog niet gelanceerde tweepersoons-Gemini „zo dicht mogelijk” bij de Agena te kunnen brengen. Ongeveer 24 uur na de lancering van de Atlas/Agena start op Cape Kennedy een Titan II-raket met op zijn neus de Gemini-cabine, die in een elliptische (niet-cirkelvormige) baan om de aarde wordt geschoten. Het laagste punt in die baan is ongeveer 185 km boven de aarde, het hoogste... 260 kilometer. Je ziet dus dat de Gemini in zijn hoogste punt (dat wordt „apogee” genoemd) de omloopbaan van de Agena raakt. Op een gegeven moment zal een ingebouwde raket in de Gemini — juist wanneer de cabine weer op die hoogte van 260 km is gekomen — in werking worden gesteld. Daardoor krijgt het toestel eigenlijk een duw in de rug, zodat ook zijn baan om de aarde een cirkel wordt in plaats van een ellips. En die cirkel moet gelijk zijn aan die van de Agena-raket. De Amerikanen

noemen dit een „kick in the apogee” (schop in het apogeeum).

Nu is het heel belangrijk dat die schop wordt uitgedeeld op een moment dat de afstand tussen jager (Gemini) en wild (Agena) zo klein mogelijk is. Als Gemini en Agena eenmaal in dezelfde baan draaien, is hun snelheid nagenoeg gelijk. De Gemini-astronauten kunnen niet even een raket inschakelen om de afstand tussen hen en de Agena zo snel mogelijk te overbruggen. Als ze dat wél deden, zou hun cabine in een heel andere — veel hogere — baan terechtkomen. En van een ontmoeting zou geen sprake meer zijn. De resterende afstand tussen jager en wild moet worden weggevoerd door een heel klein onderling snelheidsverschil en met behulp van de liefst 32 stuur- en manoeuvreer-raketjes van de Gemini. Als de Gemini-cabine tenslotte in zijn definitieve cirkelbaan vliegt, zullen de astronauten proberen door hun boordradar (met een bereik van 400 kilometer) in contact te komen met de Agena D. En tenslotte zal — met een onderling verschil in snelheid van ongeveer 3 km per uur — de Gemini zijn neus laten verdwijnen in een speciale opening in de Agena-raket, waarna cabine en raket door een elektrisch werkend mechanisme vast aan elkaar worden verbonden.

De scheiding vindt pas plaats wanneer

Op de grond is al vaak geoefend hoe in de ruimte een ontmoeting tussen Gemini en Agena zal plaatsvinden.

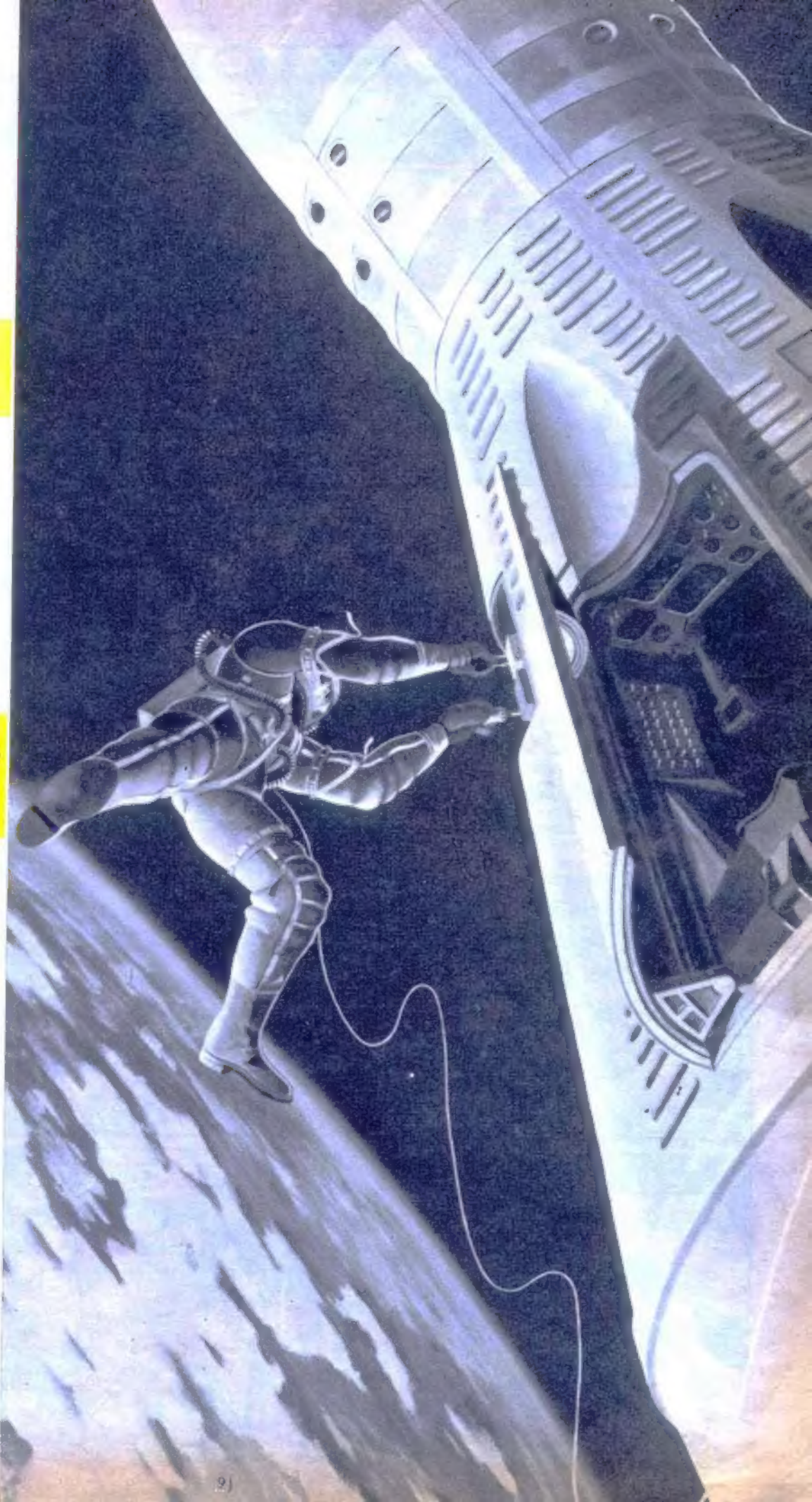
de Gemini weer naar de aarde moet terugkeren.

Tijdens bepaalde rendez-vousvluchten zal een der Gemini-bemanningsleden zijn cabine verlaten en de Agena-raket inspecteren, onder meer om te zien of hij nog in staat is om in werking te komen. In dat geval zullen ze de raket kunnen gebruiken om de Gemini in een hogere baan te stuwen of naar een be-

Een Gemini-astronaut heeft zijn cabine verlaten. Waarschijnlijk zal zo iets voor het eerst gebeuren tijdens de tweede Gemini-vlucht.

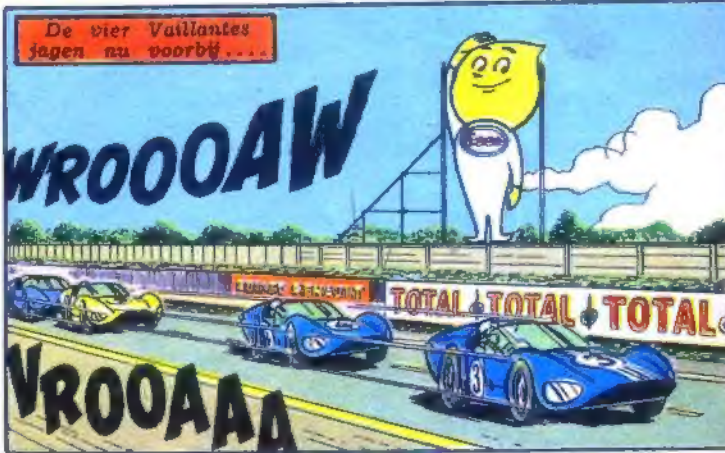
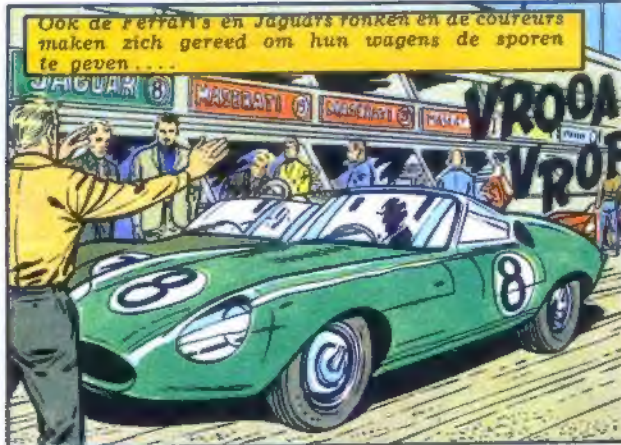
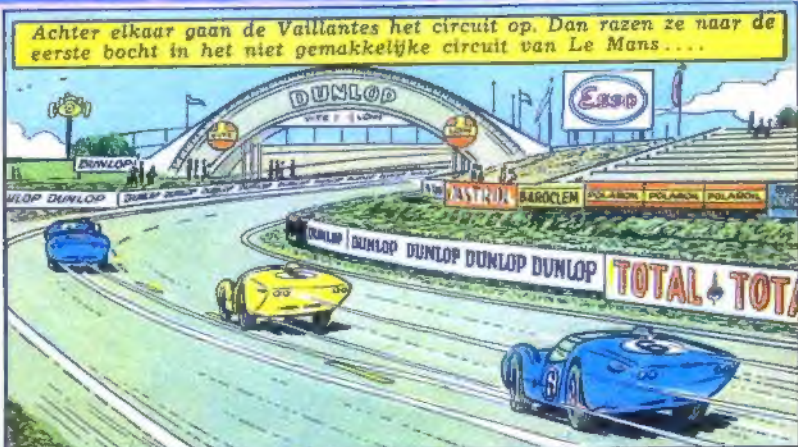
paald doel in de ruimte. De astronaut die deze controle uitvoert, blijft met een lijn aan de cabine verbonden, zodat hij niet kan wegdrijven in de ruimte. Hij zal bij die gelegenheid een zuurstofapparaat op zijn rug meevoeren.

Als je het zo in een paar woorden neerschrijft, lijkt die hele rendez-vousgeschiedenis een eenvoudige zaak, maar niets is minder waar. Het zal van alle mensen en machines die er bij betrokken zijn, een enorme nauwkeurigheid eisen. Er zijn al sombere lieden geweest die voorspeld hebben dat het de Amerikanen eerst wel tien keer zal mislukken. En toch zullen Cooper, Grisom, Schirra, Armstrong, White en al die andere Amerikaanse astronauten ééns zo ver komen dat een rendez-vous voor hen niet moeilijker is dan het parkeren van een auto langs een trottoir. En pas dan kan een bemand ruimteschip naar de maan worden gestuurd. Neen, we zijn er nog lang niet...

MICHEL VAILLANT *in*

dag vóór de 24 Uren van Le Mans verreden zullen worden, heerst er al een koortsachtige opwindning rond de pits. Dit is de laatste gelegenheid om de wagens te laten proefdraaien en eventuele veranderingen te laten aanbrengen....

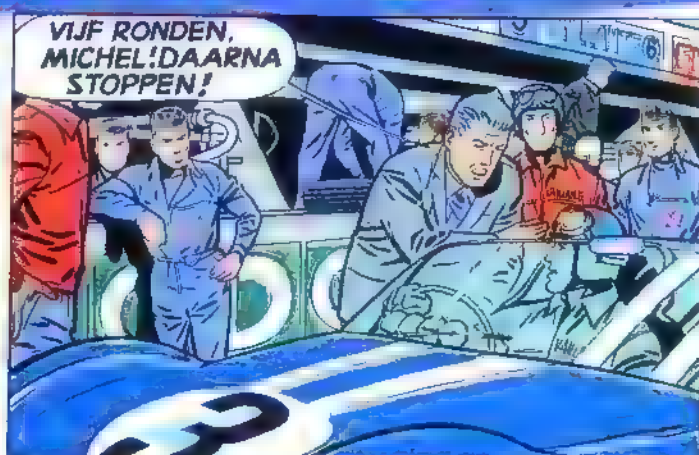
DE 13 IS LONSTART!

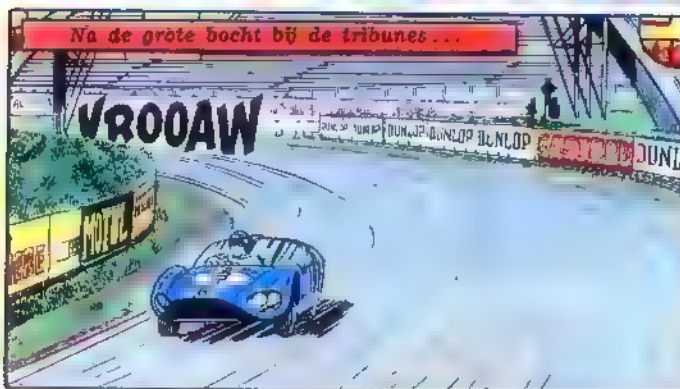
Ja, dat is zo. Ik denk dat hy met goed is afgesteld

He, dat is vervelend

Ik zal er speciaal op letten. De Hunaudières toch, hè?

VIJF RONDEN, MICHEL! DAARNA STOPPEN!

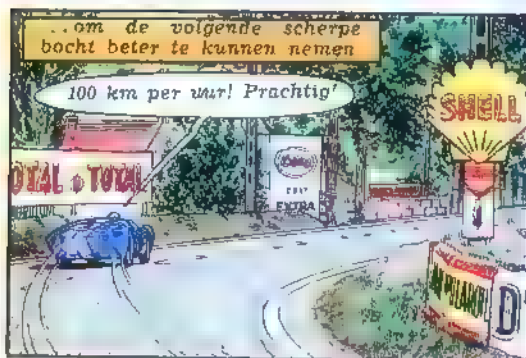

Na de grote bocht bij de tribunes...

schiet de wagen heel even naar rechts

Tweede!

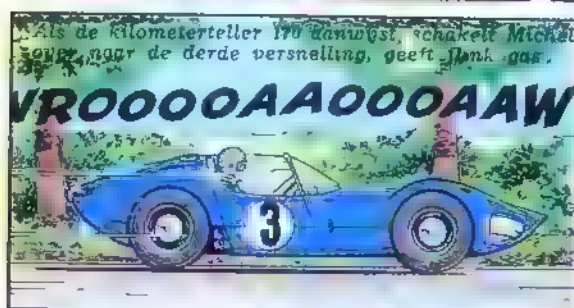
...om de volgende scherpe bocht beter te kunnen nemen

100 km per uur! Prachtig!

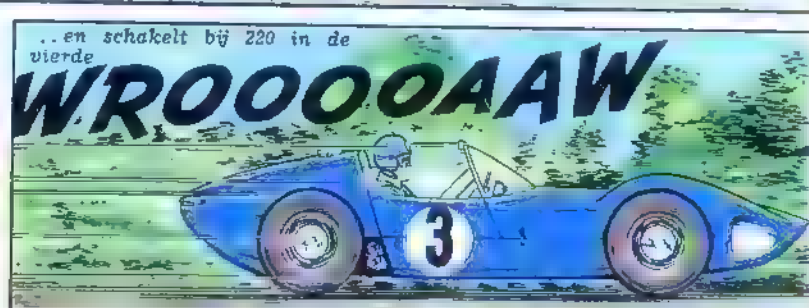

Dan volgt de lange rechte weg naar de Hunaudières. Michel is gespannen.

En nu opletten!

Als de kilometer teller 170 aanwijst, schakelt Michel over naar de derde versnelling, geeft flink gas.

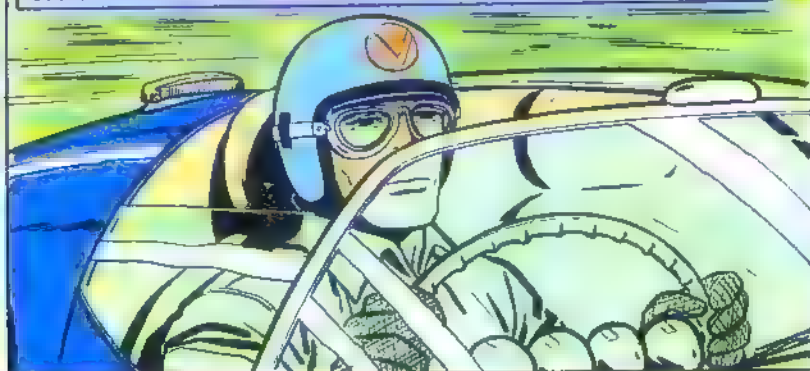

...en schakelt bij 220 in de vierde

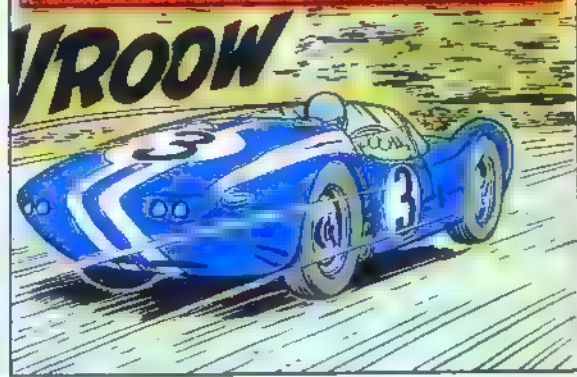
Tweehonderdzeventig! Dat is veel te laat voor de vijfde. Ik had al vyfhonderd meter eerder moeten kunnen schakelen. Steve had dus wel degelijk gelijk!

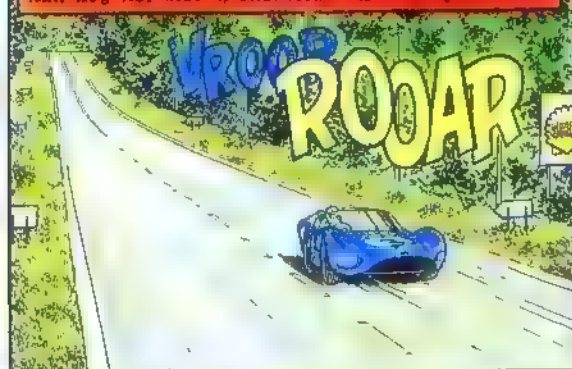
Met een snelheid van ongeveer driehonderd km per uur raast Michel kilometerpaal 6 voorbij. Hij richt al zijn aandacht op de volgende bocht naar rechts, die bij een dergelijke snelheid gevaarlijk kan zijn.

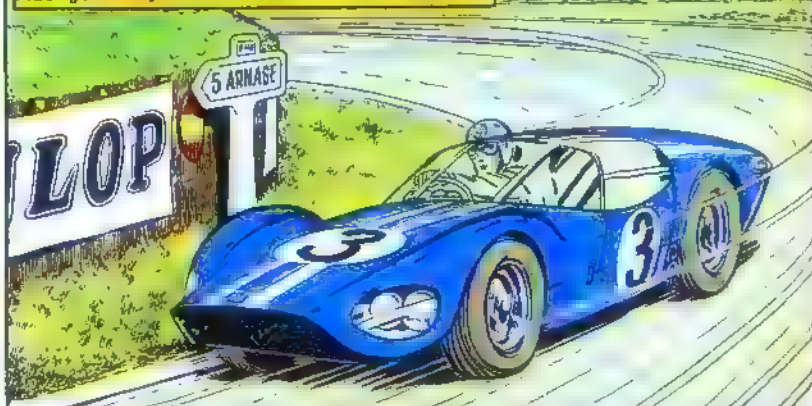
Na ongeveer één kilometer neemt hij gas terug. Heel even slipt de „Vaillante“, raakt van de grond, maar valt direct weer terug...

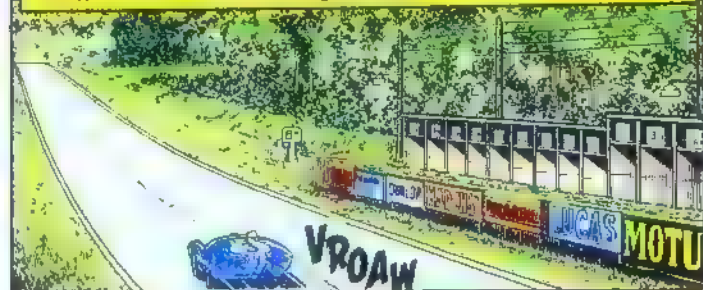
Dan remt hij. Eerst langzaam, later krachtiger. Hij schakelt terug naar de eerste versnelling en kan nog net met 'n snelheid van 70 km per uur.

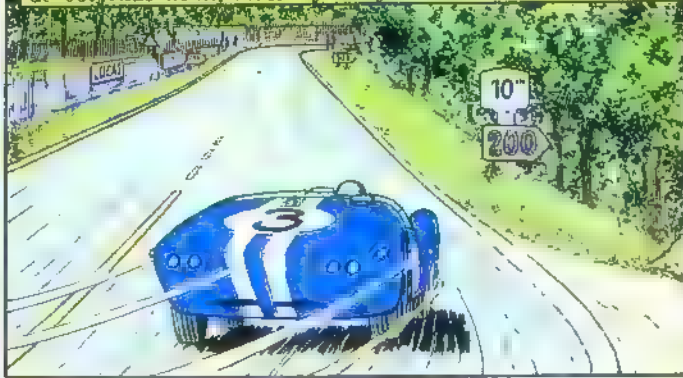
de gevaarlijke bocht naar rechts nemen.

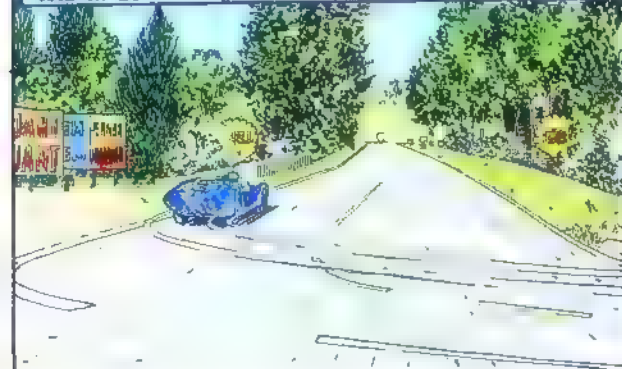
Even later rijdt Michel langs de seinposten, rechts van de weg. De seinwachters, die hier tijdens de race zullen zitten, geven hun instructies, die ze van de hoofdpост ontvangen, door aan de coureurs. Omdat deze hokjes vlak achter de gevaarlijke bocht liggen en de coureurs daar dus niet zo hard kunnen rijden, hebben ze de tijd om de seinborden te lezen die hun daar worden voorgehouden.

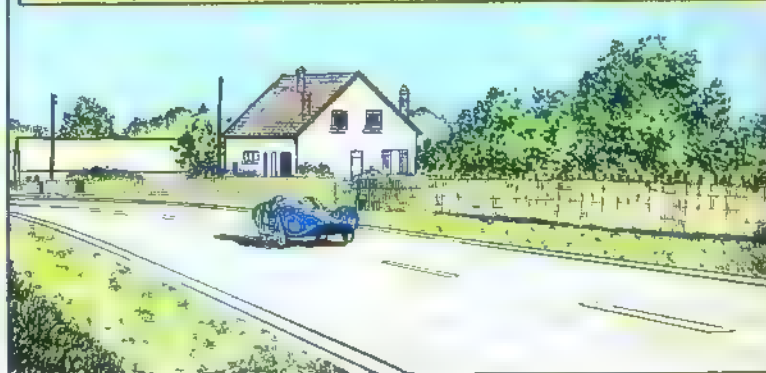
Michel nadert de haarspeldbocht van Arnage. De eerste bocht neemt hij in de tweede versnelling. Vóórdat hij aan de volgende komt, moet hij terugschakelen naar de eerste.

Michel brengt zijn „Vaillante“ in een beheerste slip, dan trekt hij stevig op en rijdt met een flinke snelheid in de richting van het „Witte huis“.

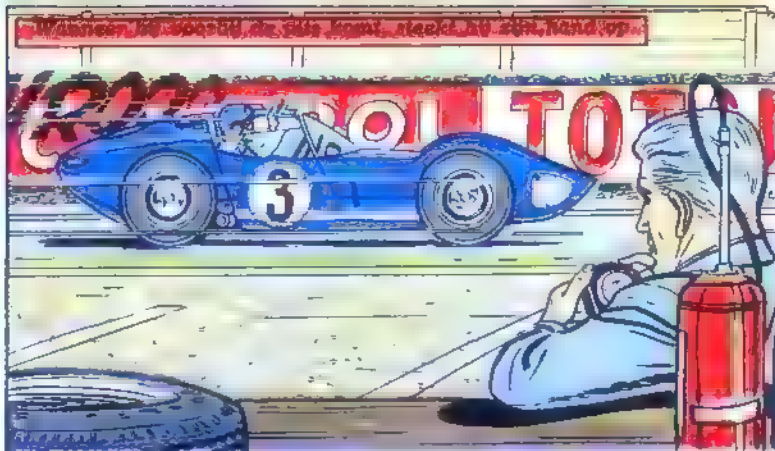
Daar, vlak achter kilometerpaal 12, liggen twee bedrieglijke bochten. Op deze plaats zijn al vaker wagens van het circuit gevlogen. Toch neemt Michel de bochten met een snelheid van 180 km per uur.

Dat is al de tweede tegenvaller voor het Vaillante-team...

Heel in de verte ziet Michel de tribune en hij begint vast af te remmen. Het is bepaald niet nodig dat iedereen nu al weet hoe hard de Vaillante gaat.

Alleen de vierde versnelling is niet in orde. De rest werkt uitstekend.

Nog vier ronden maakt hij en dan stopt de wagen bij de pits.

VROOP

Ja, hoor! Met de vierde zit het niet lekker!

Hè, dat is nou pech! Een hele nacht extra werk.

En 's avonds bij de pits...

In de wagens, jongens! Nog tien ronden rijden om het benzineverbruik en de koplichten te controleren. Mochten er moeilijkheden zijn, dan kun je altijd wel terecht bij de monteurs van Marchal. Doe je best en tot straks!

De plastic kappen worden van de koplichten gehaald. Overdag dienen zij het glas van de schijnwerpers tegen stof en vliegjes te beschermen. Zo wordt voorkomen dat ze om de paar ronden aan een wasbeurt toe zijn. De lichtbundels blijven nu ook scherper.

Breng de wagens maar weer terug naar de garage.

VROOAW

Byna de hele nacht werken Bert en nog acht andere monteurs aan de wagens. Vooral de wagen met nummer 3 krijgt een extra beurt. En de volgende ochtend...

Prachtig werk, jongens. Dat zit er op. En nu slapen tot twaalf uur, dan heb ik jullie hier weer nodig.

Enkele uren daarna...

Heb je helemaal niet geslapen, Bert? Hoe ging het vannacht? Zijn de versnellingen van de wagens nu in orde? Is alles grondig nagekeken?

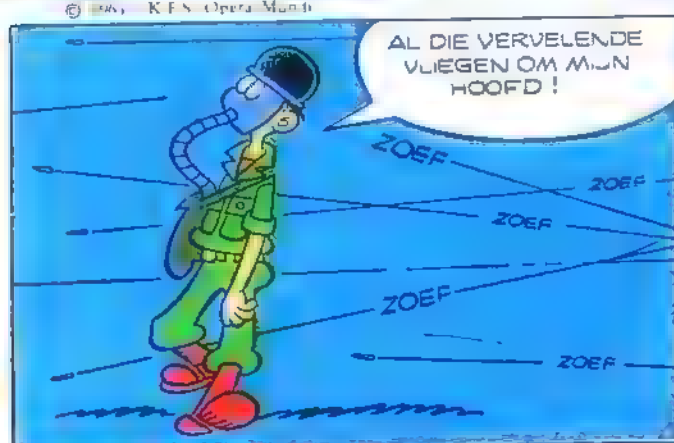
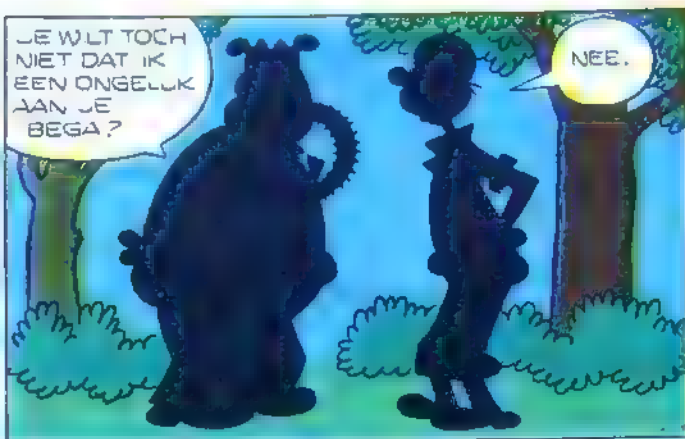
Ja, meneer, maar met de 5 is het niet best.

We hebben hem goed nagekeken, ik denk dat hij al te veel te verduren heeft gehad tijdens de proefritten. Ik ben bang dat hij niet...

Ja, ik weet het, Bert. Bianchi en Dubois hebben me er al iets van verteld. DE 5 KOMT NIET AAN DE START!

Met drie wagens zal de strijd nu moeten worden aangeboden

Flippie Flink

Fernando Cortez (1485-1547) bewees na de verovering van Mexico dat hij niet alleen een rover en veroveraar was, doch ook een streng maar rechtvaardig heerser.

EEN kleine vloot van 11 schepen vertrok in 1519 uit de haven van San Antonio. Aan boord bevonden zich ongeveer 600 soldaten, enkele paarden en wat veldgeschut. Het doel van de expeditie was de verovering van Mexico. Aanvoerder van dit kleine leger: Fernando Cortez. Cortez stond voor een bijna onmogelijke taak: met zijn bescheiden en beperkte middelen moest hij het rijke, hoogbeschaafde Mexico voor zijn koning Karel V zien te veroveren en te onderwerpen aan het Spaanse gezag.

Cortez kwam uit een verarmd, adellijk geslacht en had na zijn rechtenstudie dienst genomen in het Spaanse leger. Als beroepsofficier kwam hij terecht in West-Indië en later in Cuba, waar hij van Diego Velasquez de opdracht kreeg die voor twee van zijn voorgangers te moeilijk was gebleken.

De vloot voer om Yucatan de rivier Tabasco op en legde aan in de stad Tabasco, die door het legertje werd veroverd. Fernando Cortez liet zijn schepen verbranden, om te voorkomen dat er mensen uit zijn gevolg zouden desertieren.

Na zijn eerste overwinning trok Cortez al vechtend door de verschillende gebieden die onder Mexicaanse heerschappij stonden. Hij maakte veel bondgenoten en verzamelde een schat aan rijkdommen omtrent de rijkdommen van Mexico en de innerlijke verdeeldheid onder het volk. Intussen was zijn leger versterkt met een aanhang van ruim 7000 Indianen en nu trok hij op naar de hoofdstad, maar daar wachtte hem een geweldige verrassing: Montezuma, keizer der Mexicanen, verwelkomde hem met een feestelijk uitgevoerd gevolg, want in hem zagen ze de lang voorspelde „blanke heilbrenger”. De vanuit het Oosten uit de zee zou komen oprijzen. De kanonnen en vuurwapens die in zijn leger meegevoerd werden, maar vooral de paarden, die tot die tijd in Amerika onbekend waren, versterkten het volk in zijn geloof. Montezuma wees Cortez enkele huizen aan waarin hij zijn intrek mocht

FERNANDO CORTEZ *veroveraar van MEXICO*

nemen. Cortez maakte hier dankbaar gebruik van en wachtte daar rustig een kans af om toe te slaan. En die kans kreeg hij! Een Mexicaans officier pleegde verraad en Cortez zag de kans schoon Montezuma gevangen te nemen. Vanuit het Spaanse kamp bleef de keizer zijn onderdanen regeren, maar het was Cortez die de touwtjes strak in handen hield. Na verloop van tijd wist hij Montezuma te bewegen zich vazal van Karel V te verklaren, maar Diego Velasquez eiste een onver-

daten zich ergerlijk misdragen, zich meester gemaakt van de enorme schatten en de goden openlijk belasterd. Cortez stelde Montezuma voor als bemiddelaar tussen hem en het volk, maar Montezuma werd door een woedende menigte met stenen bekogeld en stierf enkele dagen later. Daarna moesten de Spanjaarden zich hals over kop uit de voeten maken; op deze terugtocht leden zij grote verliezen. Nog steeds heet de nacht van de vlucht „rouwnacht”. Cortez besloot opnieuw een poging te wagen en nadat hij 100.000 inlanders als bondgenoten had geworven, trok hij op naar de hoofdstad, die na een langdurige belegering huis voor huis werd ingenomen. In 1521 brak het laatste beetje weerstand, toen de nieuwe koning met twee volgelingen op een afschuwelijke manier gefolterd werden en de geheime bergplaats van de schatten moesten prijsgeven. Na de verovering toonde Cortez dat hij niet alleen een rover en een veroveraar was, maar ook dat hij een streng, maar rechtvaardig heerser was. In vier jaar werd de stad Mexico herbouwd onder leiding van Cortez. Hij deed alles om landbouw en veeteelt te bevorderen en exploiteerde mijnen. Kolonisten uit het vaderland liet hij zo veel mogelijk trouwen met de oorspronkelijke bevolking. Hij werd benoemd tot gouverneur, groot-kapitein en opperrechter. Na verloop van tijd werd Cortez echter van allerlei onjuiste daden beschuldigd en uit zijn functie ontheven. In 1538 keerde hij naar Spanje terug om voor eerherstel te pleiten, dat hij niet kreeg. Cortez had zijn roem en zijn fortuin verspeeld en stierf in 1547 in een armoedige buurt van Sevilla.

Het metselwerk in de tempel van Milla getuigt van de hoge beschaving van der Indianen-stammen in Centraal-Amerika rond de 13e eeuw: de Mixteken.

biddelijke, volledige overgave van Mexico en rustte zelf een expeditie uit om de verovering een feit te maken. Cortez trok met een gedeelte van zijn leger op om Velasquez een „warm” onthaal te bieden. Hij versloeg de pas aangekomen expeditie en keerde ijlings terug naar de hoofdstad, waar het volk in opstand gekomen was. Tijdens zijn afwezigheid hadden de Spaanse sold-

Dit beeldje van een huilend kind is gemaakt van jade en afkomstig van de Olmeken, die beroemd zijn geworden om hun standbeelden en andere kunstwerken.

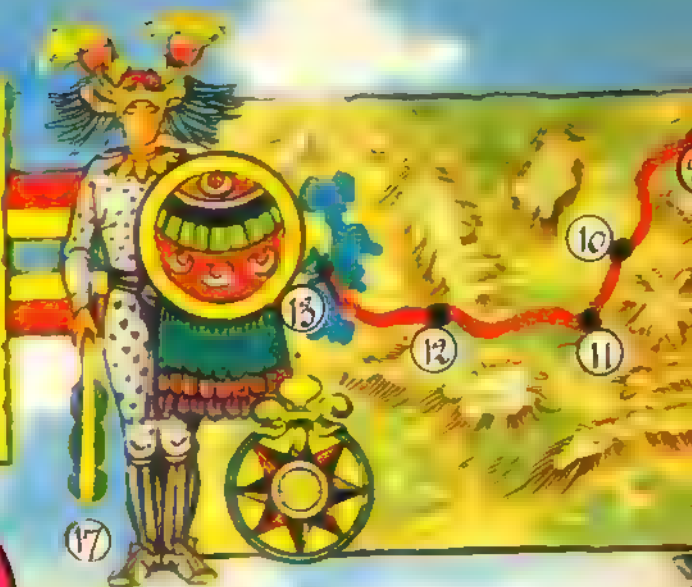

CORTEZ

veroveraar
van
MEXICO

HENRI DIMPRES

HUAXTEKEN

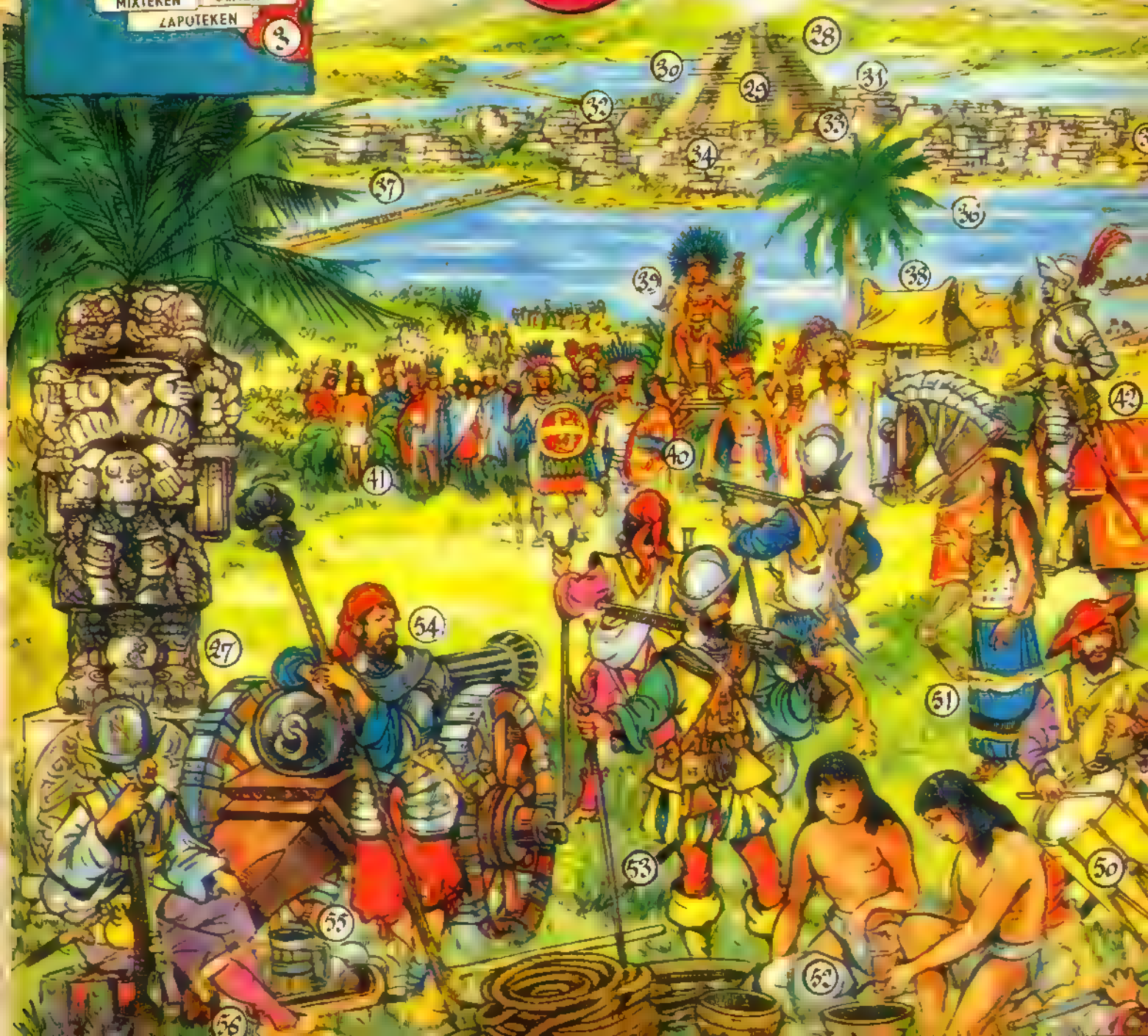
TOTOMAKEN

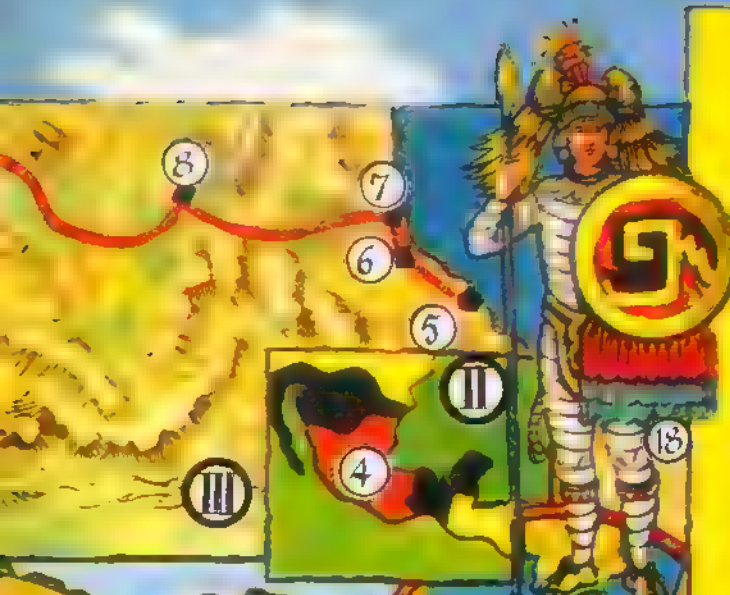
TOLTEKEN

MIXTEKEN

OLMEKEN

ZAPOTOKEN

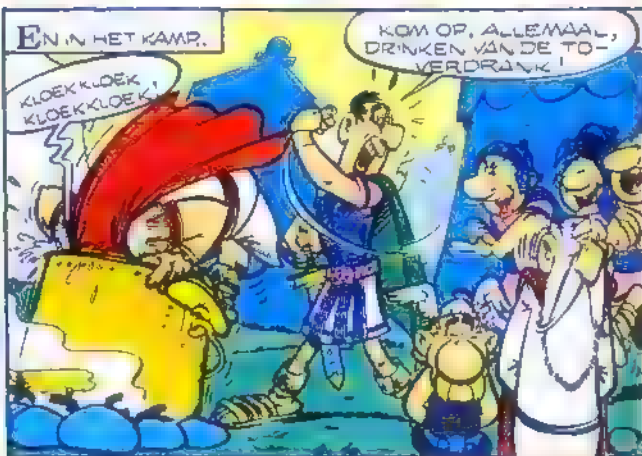
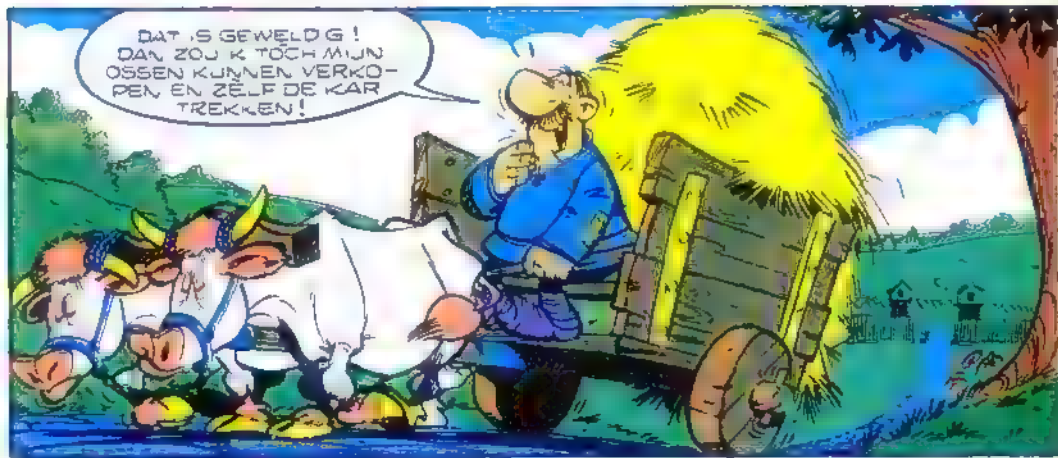
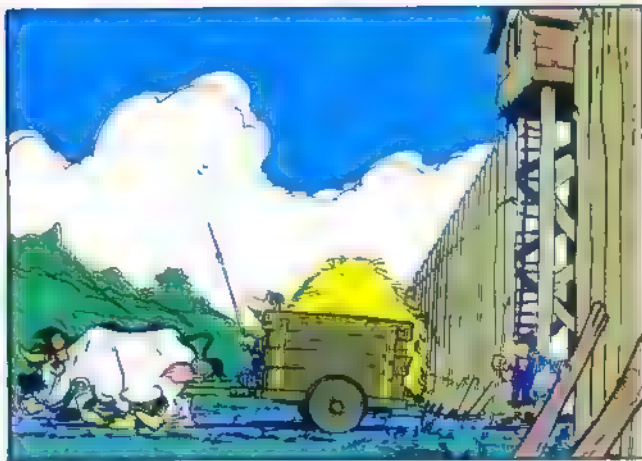
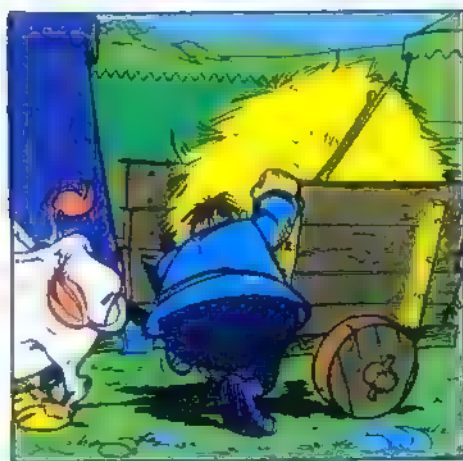
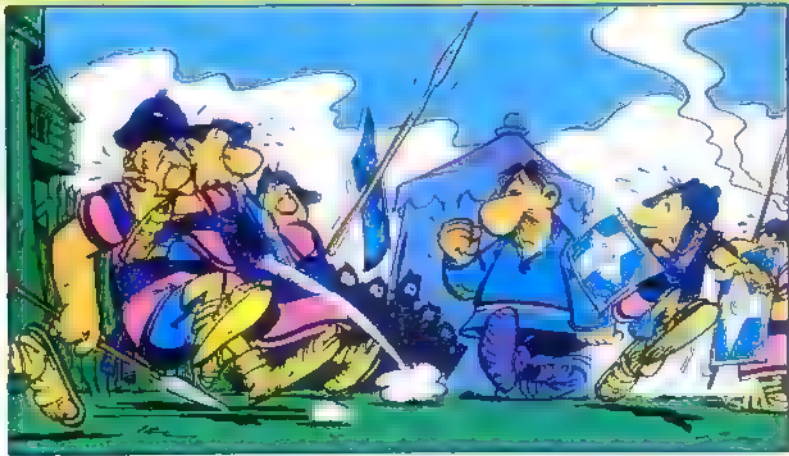

1 Fernando Cortez, of Hernando Cortez, de man die in 1519 besloot vanuit Vera Cruz op te trekken naar Mexico om dit land te veroveren. I DE VOLKEREN VAN HET AZTEKENRIJK IN 1519. 2 Mexico 3 Land van de Maja's. II. HET AZTEKENRIJK IN HET TEGENWOORDIGE MEXICO. 4 Onafhankelijk gebied van de Azteken. III DE TOCHT VAN CORTEZ NAAR MEXICO 5. Vertrekpunt Vera Cruz 6 Antigua. 7 Cempoala 8 Iapala 9 Xocotla 10. Tlascalala. 11 Cholula. 12 Amecameca. 13 Tenochtitlan Mexico IV PLATTEGROND VAN MEXICO. Tenochtitlan ligt midden in het Texucomeer 14 De stad 15 Wal voor de eigenlijke haven 16 Een van de drie toegangswegen tot de stad AZTEKEN EN SPANJAARDEN 17 en 18. Twee Azteken strijders in een soort pantser van katoenen-windsels die met een smeetsel vastgekleefd werden. 19 Azteken-lans 20 Mes met vuurstenen lemmet 21. Haakbus met kruithoorn 22 Rond schild 23 Cavalerie helm. 24 Stormhoed van infanterist. 25 Houten trommel van het Regiment van de Azteken-adelaar 26 Chac Moul, god van de boze dromen. 27 Beeld van de oorlogsgod Huitzilopochtli V. YANKOMST VAN CORTEZ VOOR TENOCHTITLAN 28 Tenochtitlan. 29 De piramide van Huitzilopochtli, waar veel later Spaanse gevangenen werden geofferd tijdens de heroëring. 30. Tempel van Quetzalcoatl. 31 Heiligdom van Tlalcoec. 32. Huisvesting van de soldaten van het Regiment van de Azteken-adelaar 33. Tempel van Xipe 34. Paleis van Montezuma. 35. Haven met wal ervoor 36 Texucomeer 37 Zuidelijke toegangsweg. 38. Huizen van de boerenbevolking. 39. Montezuma ontmoet Cortez. 40. Hoge ambtenaren van de Azteken 41 Gevolg. 42 Cortez. 43 Vaandel van Cortez. 44. Vaandel van Castilië. 45 Indiaanse slaven met kanon. 46 Spaanse ridder op gepantserd paard 47 Bondgenoten van Cortez 48 Lansiers. 49. Boogschutter. 50 Tamboer. 51. Matzilin, zij was een gevangen genomen priesteres, aan wie Cortez voor een groot deel zijn overwinning te danken heeft gehad. 52. Draggers uit Cuba. 53. Haakbusschietter 54. Kanonnier. 55. Kanon. 56. Haakbusschietter

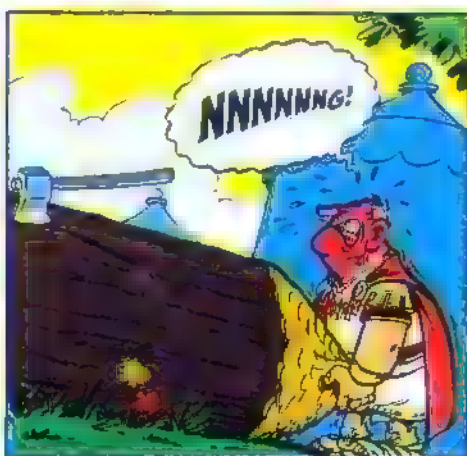

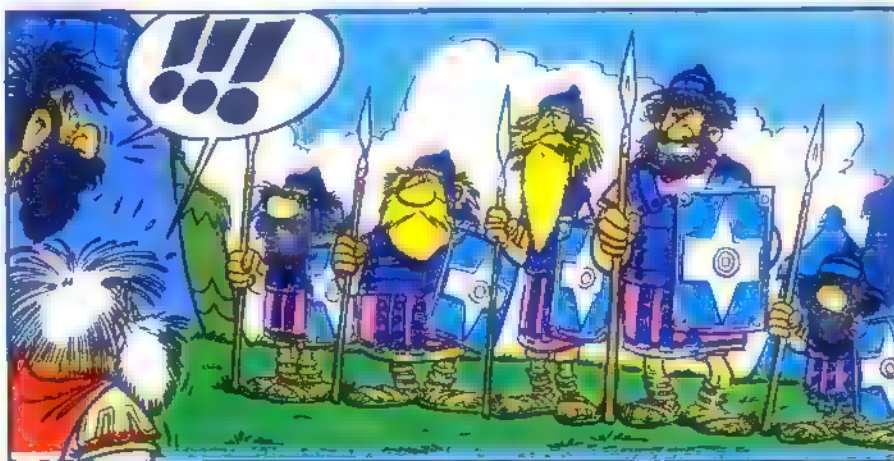
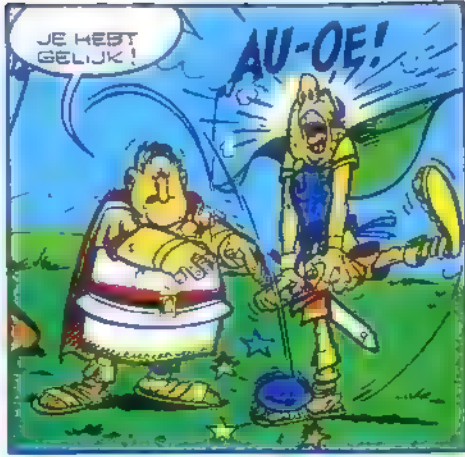
Asterix

DE GA

Panoramix, de druide, heeft onder dwang de toverdrank voor Caius Bonus moeten klaar-
 maken. Een onnozel boerijde mag als eerste een
 slok nemen en slaat dan, tot zijn eigen grote ver-
 rassing, met één klapje Astérix tegen de grond.

Caius Bonus is ten einde raad. Wéér heeft hij een figuur geslagen.

WAT BETEKEN
DAT, DRUIDE?

DIET WAS EEN ZEER OUD
RECEPT VAN EEN HAARGROE-
MIDDEL. HET IS RELZE STERK
SPUL EN UW HAREN EN BAARD
ZULLEN ER ZEER SNEEL
DOOR GROEIEN.

IK...IK VERMOÓRD JE!
MAAK DE JITWERKING VAN
DEZE DRANK ONGEDAAN!

TUT
TUT, TUT

ALS U
ONS VERMOORDT,
BLIJFT U EEUWIG MET
EEN BAARD LOPEN!

WE ZIJN TROU-
WENS EEN BEETJE
MOE MANDAAG...

WE TREKKEN
ONS TERUG IN
ONZE TENT.

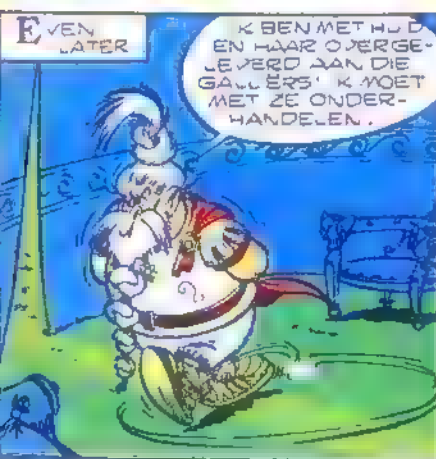

HÉ, WACHT EVEN!

WAT IS ER GE-
BEJRD, OH CAUS
BONUS?

IK BEN OVER MIJN
BAARD GESTRUI-
KELD, OH IDIOOT!

EVEN
LATER

IK BEN MET HUL-
DEN HAAR OVERGE-
LEVERD AAN DIE
GALLIERS! IK MOET
MET ZE ONDER-
HANDELEN.

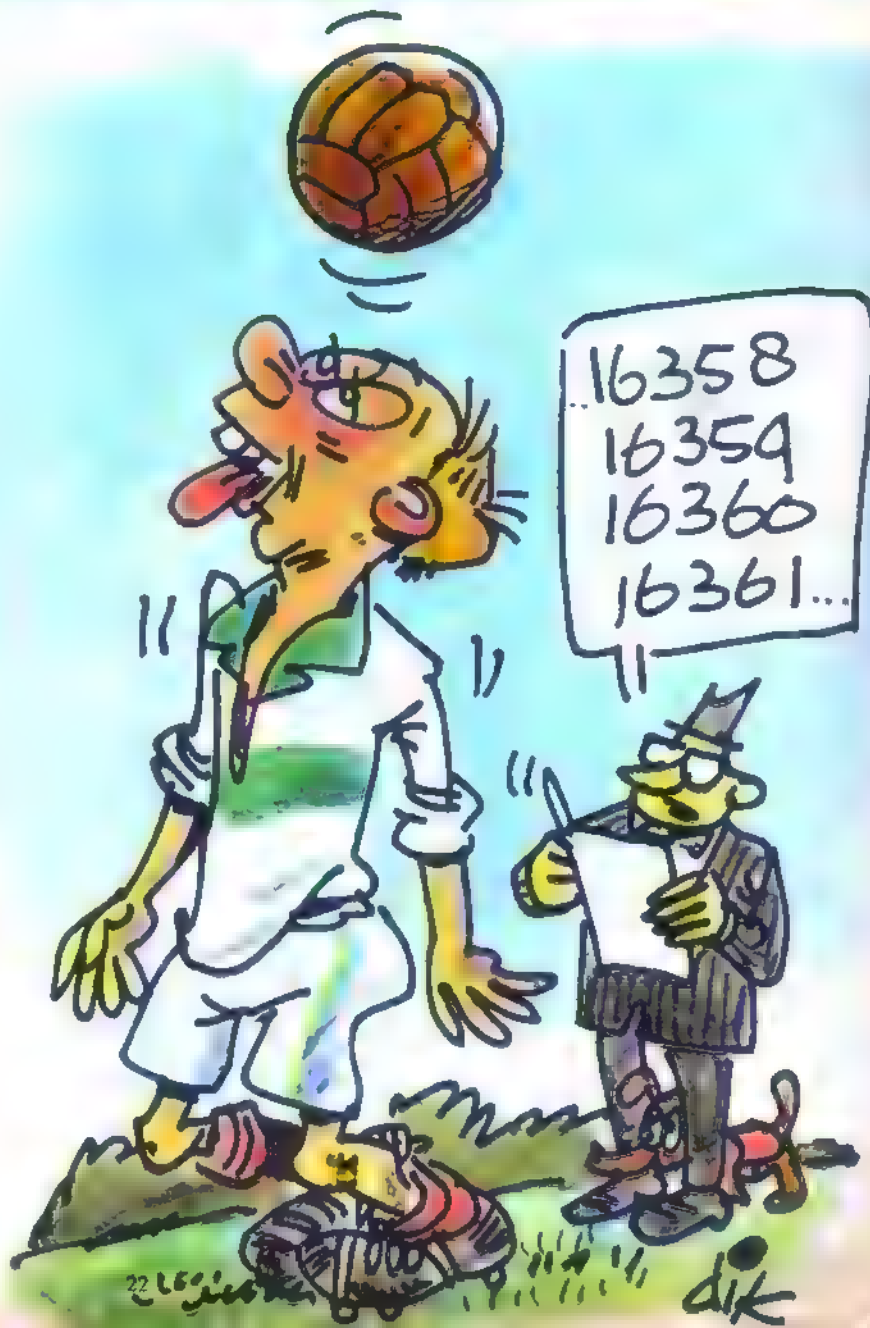
En het ziet er niet naar uit dat zijn moeilijkheden voorbij zijn...

BOB SPAAK

OP ZIJN SPORTPRAATSTOEL

JONGENS, wat kom je in de sport soms vreemde verhalen tegen! Ik heb je er wel'ns een paar verteld, maar er komen steeds weer nieuwe bij. Neem bijvoorbeeld dit: in Denemarken moet een klein (en laag geplaatst) clubje zijn dat **Holeby-Graenge** heet. Ooit van gehoord? Nee, ik ook niet. Nou, in ieder geval speelt in dat clubje een zekere Birger Johansen. Op een dag moet dat Holeby een uitwedstrijd spelen tegen het elftal van Noerre-Alsley. Op het moment dat de scheidsrechter de ploegen voor de aftrap bij elkaar fluit, is Birger Johansen echter de enige speler van Holeby die aanwezig is. Nu heb ik altijd gedacht dat een wedstrijd in zo'n geval niet kon doorgaan, maar in Denemarken schijnt dat op de een of andere wijze heel goed mogelijk te zijn. De scheidsrechter liet zich door Johansen vertellen dat hij volgens het spelregelboekje alleen, in z'n dooie eentje, gedurende vijftien minuten tegen het elftal van Noerre-Alsley mocht spelen, tenminste, als hij daar prijs op stelde. Nou, Birger wilde beslist en de scheidsrechter blies voor de aftrap. Een kwartier lang was het een „wedstrijd“ van elf tegen één, waarin, zoals je je wel kunt voorstellen, Birgers kansen op de overwinning voortdurend kleiner werden. Toen hij na die vijftien minuten van het veld stapte, was de stand 15-0. Johansen was slechts op twee plaatsen actief geweest: als midvoor om steeds weer af te trappen en natuurlijk als keeper om de bal uit het doel te halen. Als hij aftrapte, schoot hij de bal zo ver mogelijk over de zijlijn, zodat de tegenpartij in moest gooien, en dan had hij gelegenheid om naar z'n doel te rennen en op tijd te zijn voor de volgende, altijd rake aanval. Gek verhaal? Ja, ik ben het met je eens. Om je de waarheid te zeggen: ik geloof er zelf geen woord van, maar ik heb het gelezen en

dik

dik geld bij. Maar goed, dat is onze zorg niet. We hadden het over wonderlijke gewoonten en we zijn dus nog eens in het land van de Rijzende Zon, in Nippon. We weten zo langzamerhand wel dat de Japanners op sportgebied van vele markten thuis zijn, dat ze overal aan mee kunnen doen, maar heb je ooit van Elgo Takahara gehoord? Nee, dat is zeer onwaarschijnlijk. Zijn naam kwam in ieder geval op de lijst van Olympische kampioenen niet voor. Kan ook niet, want Elgo is „beroeps”. En blijkbaar geen kleintje, want hij verdient per jaar het lieve sommetje van om en nabij de 100.000 gulden. Honderdduizend gulden is niet gek, hè? Jaja, Elgo Takahara moet dus wel een mannetjesputter zijn. Hij heeft wielrennen als zijn beroep gekozen en deze tak van sport is in Japan veel populairder dan je zou denken. Niet alleen als sport, maar vooral als amusement voor vele mensen. Er zijn in Japan niet minder dan zo'n veertig wielbanen, die zeer druk bezocht worden. Vorig jaar gingen er in totaal bijna 23 miljoen mensen naar de wielwedstrijden, maar om nu helemaal eerlijk te zijn: ze gingen in de eerste plaats om op de wielrenners te... wedden. Dat is nu die wonderlijke ge-

woonte waarover ik het wilde hebben, hoewel je misschien zult zeggen, dat er niet zo'n opvallend groot verschil is tussen het wedden op mensen en het wedden op bijvoorbeeld paarden of windhonden. Of schildpadden, of muizen. Jawel, dat wordt in sommige landen ook gedaan, maar goed, in Japan wedden ze dus op wielrenners. In datzelfde jaar 1963 gingen de Japanners in dit opzicht bepaald kolossaal te keer, zeer tot ongenoegen van hun vrouwen, die het geld graag op een andere en zonder twijfel verstandiger manier hadden willen besteden. Het ging echt niet om kleinigheidjes, jongens, want in 1963 brachten al die Japanse goklustigen een bedrag weg van bij elkaar 1400 miljoen gulden! Zonde, hè? Nu wil je misschien weten of die renners niet zo nu en dan... eh... een loopje nemen met de mensen. Kijk, neem nou zo'n Elgo Takahara. Hij verdient het meest van allen, wint dus zeker ook de meeste wedstrijden en als je dan op hem wedt, zit je altijd goed. Ja, dat zal wel zo zijn, maar favorieten leveren natuurlijk nooit hoge bedragen op, omdat iedereen op hen wedt. Dat snap je. 't Gaat er juist om op iemand te wedden in wie niemand erg heeft, een „outsider”, zoals dat heet. Nu schijnt het in Japan wel gebeurd te zijn dat een sterke renner er zo duidelijk met zijn pet naar gooide, dat het publiek het in de gaten kreeg. Waarschijnlijk had die sterke renner zelf op een ander gewed. Ach ja, zo iets komt soms voor. Maar de Japanners lieten zich niet voor de mal houden en werden enorm kwaad. Er is toen wel een tribune in brand gestoken en verder ook enige schade aangericht. Ja, zij wilden desnoods wel hun geld wegsnijten, maar dat er een loopje met hen genomen werd, nee, dat namen ze niet. Dat ging te ver...

WAT JE AL NIET HOORT...

er wordt beweerd dat het echt gebeurd is.

Over eenzame voetballers gesproken: Aake Molin is er ook een. Deze Aake, een Zweed, is 29 jaar en houdt het wereldrecord... **koppen**. Ik moest hem dus eigenlijk geen voetballer noemen, maar een feit is dat hij de voetbal bijzonder lang in de lucht heeft gehouden. Een officieel wereldrecord bestaat er op dit gebied natuurlijk niet, maar men zegt dat Aake Molin de bal vaker heeft gekopt dan iemand vóór hem. Hij kwam tot een totaal van 17720 keer! Als hij snel heeft gekopt, zeg tweemaal per seconde, dan is hij toch altijd nog 147 minuten bezig geweest ofte wel bijna 2½ uur. Jongens, ik krijg al pijn in m'n nek als ik eraan denk! Enfin, laten we hopen dat de heer Molin tijd heeft om z'n hoofd ook voor andere dingen te gebruiken...

Van de vreemde verhalen en stuntjes naar de nogal wonderlijke gewoonten. Dat betekent dan dat we weer eens in Japan belanden dat op het ogenblik bezig is bij te komen van de Olympische koorts en misschien ook wel van de schrik. „Schrik?” zeg je. Jazeker, als je vader en moeder plotseling tot de ontdekking komen dat iets veel duurder is dan ze gedacht hadden (maar... ze hebben het al gekocht!?), nou, dan schrikken ze ook geweldig. Met de organisatie van Olympische Spelen gaat het net zo: er moet altijd

Mickey en Goofy

PRACHTIG! IK ZAL EEN PAAR MANNEN ER OP AF STUREN OM DAAR EENS EEN KIJKJE TE NEMEN. WE MOETEN IEDERE AANWIJZING NAGAAN!

MAJoor, IK HEB EEN VOORSTEL...

ALS U ER NU 'NS EEN PAAR KNA-PEN NAAR TOE STUURDE, DIE IN DE VERSTE VER-TE NIET OP BE-REDEN POLITIE-MANNEN LIJKEN!

HMMM!

JUUST, JA... DIE HELEMAAL NIET LIJ-KEN...

HMMM!

EN ZO..

MAAR MAJoor, HOE KAN BORIS BOEF NL OP DRIE VERSCHILLENDE PLAATSEN TEGELIJK ZIJN?

DAT ZOU IK OOK GRAAG WILLEN WETEN!

HIJ HEEFT ONTEL-BARE MISDADEN OP ZIJN STRAFBLAD STAAN; JE KUNT ZE ZO GEK NIET VERZINNEN, OF HIJ WEET ER VAN!

GEZOCHT
BORIS BOEF
WEGENS
ONTELBARE
MISDADEN

IK WIST NIET DAT HET ZO'N DOORTRAPTE SCHURK WAS...

NOL, IK ONDER-HAND WEL!

JULLIE GAAN TE PAARD NAAR HET HOOP-VERLOREN MEER, WANT HET IS TE VER OM TE LO-PEN. JULLIE NEMEN VISHENGELS MEE.

JAWEL, MAJoor!

EN HOUD JE OGEN EN OREN OPEN. ZODRA JE IETS WEEET, BERICHT JE MIJ. MAAR WEES VOORZICHTIG, WANT BORIS BOEF DEINST NERGENS VOOR TERUG!

J-J-JAZEKER, MAJoor!

HOOFDBUREAU
VAN DE
CANADESE BEREDEN
POLITIE

LAATER...

WE ZIJN NU AL TWEE DAGEN ONDER-WEG EN WE HEBBEN NOG GEEN MENS GEZIEN! DIT IS INDERDAAD EEN EEN-ZAME STREEK...

ZEG ZULLEN WE EVEN EEN TEL STOPPEN?

SMALVOET PAS

IK GELOOF DAT IK MAAR EEN TIJD JE "ONBEREDEN" POLITIE BEN...

OEF!

HA! HA! HET VALT OOK NIET MEE, DAT MOET IK TOEGEVEN!

© 1964 Walt Disney Productions

K KUIT WAAR JE LOOPT, GOOFY, DIT IS EEN VERRADER-LIJK STUKJE PAD!

JA...ZEG, STEL JE VOOR DAT BORIS BOEF INDERDAAD IN DE BUURT VAN DAT MEER IS?!

JIJ BENT TOCH NIET BANG, GOOFY?

WIE IS ER BANG?
IK? HAH-HAHA!

JA, GOOFY HOUDT ZICH GROOT, MAAR DIEP IN ZIJN HART... MICKEY ZIET HET ALLEMAAL NIET ZO SOMBER IN, MAAR EEN ONTMOETING MET BORIS IS NOG NOOIT ZONDER MOELLIK HEDEN GEPAARD GEGAAN EN ALS ZE HEM INDERDAAD TEGEN-KOMEN, BELOOFT DAT NOG HET EEN EN ANDER...

Kolonel Olrik heeft met zijn handlanger Abdul belangrijke documenten gestolen. Mortimer verdenkt Abdul en laat hem door een inspecteur schaduwen, om op de hoogte te blijven met zijn plannen. Intussen zoekt professor Ahmed door naar nieuwe papyrus-teksten.

HET GEHEIM *van de*

De tekst die ik ontdekt heb, is volgens mij 't slot van het stuk van Paatenemheb. De tekst is jammer genoeg erg vaag...

Ik ben benieuwd!

Een paar minuten daarna zit Mortimer over de tekst gebogen om hem te ontcijferen.

Luister: "... door de gang van de ingewijde komt de Gezant van de Verwijderde om de Gouden Schijf, Heilig beeld van de Enige ...

Ik wil niet zeggen dat ik er alles van begrip, maar ik geloof toch dat we in de juiste richting zoeken.

Bedoel je ... alweer die geheime kamer?

Ik geloof echt, Mortimer, dat jij over een te grote fantasie beschikt...

Dat kan best waar zijn, maar...

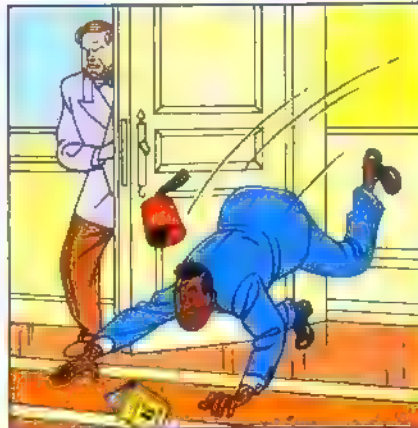
Veronderstel nu eens dat die kamer echt bestaat en dat de kostbare schatten van de tempel van Aton daar liggen. Paatenemheb en enkele ingewijden moeten een geheime gang gemaakt hebben waarvan zij alleen het bestaan wisten. De Gouden Schijf, dat is het beeld van Aton, hebben zij daar verborgen voor hun vijanden...

Dus er zou nog een gang moeten zijn? Twee gangen... Nou maak je het toch wel een beetje te gek!

Oh, vind je dat...

Ik moet toegeven, dat er wat te zeggen valt voor jouw theorie, maar... wat is er?

Geruisloos bereikt Mortimer met een katachtige sprong de deur, rukt hem open...

Zozozo! Wat een verrassing, onze vriend Abdul!

Hoe kom jij hier binnenvallen?

Och, ik... ik was zo verdiept in mijn boek... ik... ik bleef even hier staan.

... en onbewust ben ik tegen de deur gaan leunen en opeens ging die open...

Je had je nek wel kunnen breken!

Tot ziens, Abdul, en neem me niet kwalijk, maar pas de volgende keer een beetje beter op!

Zoi Voor lustervinkje spelen...

Nou ja, die knaap heeft natuurlijk óók zijn opdrachten gekregen. Laten we in het vervolg niet vergeten dat de muren ook oren hebben, Ahmed!

GROTE PIRAMIDE

'n Paar minuten later .

Ik heb hem nu wel afgeschud . . . naar binnen!

Ja . . . kamer 77. Hallo? Meneer Hilton? Met Abdul. Nee, niemand heeft me gezien. Ik kon ontsnappen, maar het wordt steeds moeilijker . . . Ik kan geen stap meer zetten, de politie zit me voortdurend op de hielen . .

Ja, ja, het is goed. In het vervolg mag je me hier ook niet meer bellen, tenzij 't heel dringend is. Het wordt te gevaarlijk. Je zult je opdrachten op tijd krijgen . . . Heb je nog nieuws? Abdul?

Grossgrabenstein heeft toestemming gekregen onderzoeken te doen. Nee . . . niks, dat was een auto buiten. Ahmed heeft 'n nieuw stuk ontcijferd en daarin is sprake van een tweede gang.. ja, nog een!

Zo . . . dat is dus de theorie van Mortimer Hou goed in de gaten wat er gebeurt . . . Luister, Sharkey wil je ontmoeten. Zorg dat je morgen om 7 uur op de hoek van de Sharia Suliman Pasha en Fouad El Auwal bent.

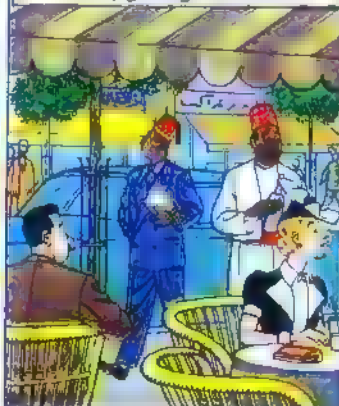
De volgende dag om 7 uur. . .

Daar is je man, mijn opdracht is afgelopen. Pas op, het is een gladder jongen!

Komt in orde!

Abdul doet alsof hij niet merkt dat hij gevolgd wordt . . .

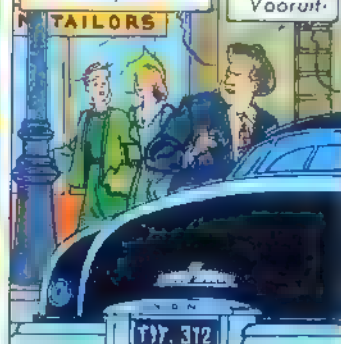
. . . de rechercheur denkt dat hij zomaar 'n eindje om loopt

. . . maar op de afgesproken plaats verschijnt een zwarte wagen, stopt en . .

Daar zijn ze!

Vooruit.

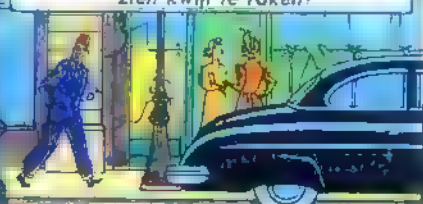
Loop jij maar lekker, kereltje, ik houd je wel in de gaten!

Wat kan ik er aan doen? Wacht . .

Ik ben er! Hoe moet ik die vent nu zien kwijt te raken?

Meneer . . . heeft u misschien even een vuurtje voor me?

En terwijl de handlangers van de bende de rechercheur bezighoudt, verdwijnt Abdul . .

Fijn! Bedankt!

Hé?! Vlug, kom hier, jij!

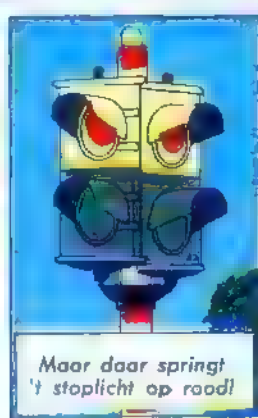
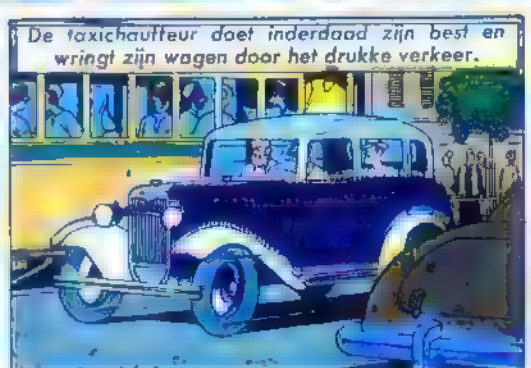
?

Klaar is Kees!

Terwijl de handlanger zich vlug uit de voeten maakt en in de menigte verdwijnt, rent de politierman woedend verder, in de hoop een taxi te vinden. . . Van de andere kant komt een heer, verdiept in zijn krant . . .

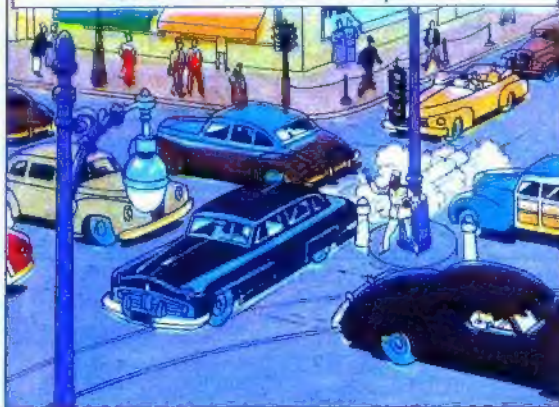

Mortimer zou Mortimer niet zijn als hij niet ging onderzoeken van wie het telefoonnummer 66.421 is, want...

Het stoplicht! ROOD! Kon me niet schelen, ik rijd door!

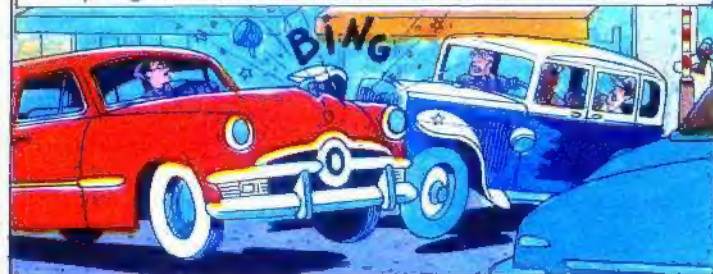
Sharkey drukt op de gaspedaal en schiet met een vaart over het drukke kruispunt...

Mortimer ziet het en geeft de chauffeur bevel óók door te rijden.

Hij reageert echter een fractie van een seconde te laat!

Maar wat doen jullie? Het licht stond toch op rood...?

Politie! Wij achtervolgen een stel gevaarlijke misdadigers...

Tot uw dienst, inspecteur.

Een half uur later op het bureau.

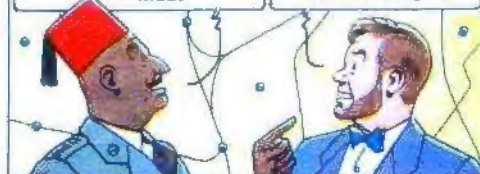
Zo... alle politieposten zijn gewaarschuwd. Er gaan patrouilles door de stad en iedereen kijkt uit naar een zwarte Lincoln... nu maar afwachten!

Mooi! Maar pas op met Abdul. Het is een slimme vos!

Ik weet het, professor, ik houd er rekening mee.

Succes, commissaris, en houd me op de hoogte.

Ga jij verder Abdul zoeken, ik stel commissaris Kamal op de hoogte...

In orde professor.

Even later staat Mortimer weer op straat. Wat zal hij nu gaan doen?

Eerst een lekkere pijp opsteken!

© 1964 Edimons Lombard

Hé?! Wat is dat? Oh ja, het boek dat Abdul verloren heeft...

GROSSGRABENSTEIN
ONDERZOEK
VAN EEN MUMMIE

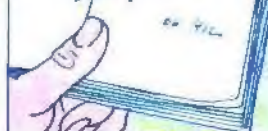

Och, een boek van die man met zijn malle auto... Hmm! Lijkt me interessant.

GROSSGRABENSTEIN
ONDERZOEK
VAN EEN MUMMIE

Voor Abdul... bij zijn eerste stappen op het pad der Egyptologen, Chronologieën...

Een opdracht aan Abdul... en een telefoonnummer! 66.412. Merkwaardig!

deze aanwijzing kan leiden naar het hoofdkwartier van de bende...naar de grote man achter de schermen!

STRAALJAGERS VAN DE NATO

HUGO
HOOFTMAN

Op deze pagina zie je de voornaamste straaljagers die als taak hebben het luchtruim van de NATO-landen te verdedigen. Luchtverdedigingsjagers zijn het, behalve dan de Republic F-105 Thunderchief, die als tactische jager wordt ingezet om grondtroepen te ondersteunen. De Thunderchief is dan ook niet bewapend met zogenaamde lucht-lucht-raketten.

Op de kleurenfoto zie je bovenaan de gecamoufleerde Gloster Javelin van de Britse Royal Air Force. Hij valt in dit gezelschap eigenlijk een beetje uit de toon omdat zijn maximumsnelheid „maar“ Mach 0,95 is en dus nog beneden de geluidssnelheid ligt, terwijl de andere toestellen boven Mach 2 kunnen komen! Een Engelse straal-

jager die het wel tegen de andere toestellen kan opnemen, is de English Electric Lightning, topsnelheid 2400 km per uur en dat is bijna evenveel als de Starfighter kan halen. Maar de Lightning wordt uitsluitend ingezet bij de luchtverdediging van Engeland zelf en behoort niet tot de NATO-luchtvloot, die het overigens zonder dit toestel ook wel reddt...

Als wij de wijzers van de klok volgen, zien we op de foto naast de Javelin een Thunderchief van de United States Air Force, maximumsnelheid 2285 km per uur. Daarnaast staat een toestel dat zo langzamerhand wel enige bekendheid geniet in ons land: een Starfighter, ofte wel een Lockheed F-104G Super Starfighter, maximum snelheid

2494 km per uur (Mach 2,35, Thunderchief Mach 2,25). Na deze Canadese en de Belgische Starfighter komt dan weer een deltavleugel: de Franse Mirage IIIC, snelheid 2335 km per uur. Tussen de Mirage en de Javelin zie je dan nog een Starfighter van de Duitse en een van de Nederlandse luchtmacht.

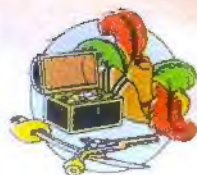
De tweepersoons-Javelin wordt voornamelijk gebruikt als nachtjager en kan een speciale radar-operator meenemen. Alles bij elkaar heeft de NATO een bepaald indrukwekkende luchtvloot die — wat betreft prestaties en bewapening — niet hoeft onder te doen voor de Russische MiG's en Sukhoi's, die aan de andere kant van het IJzeren Gordijn staan opgesteld.

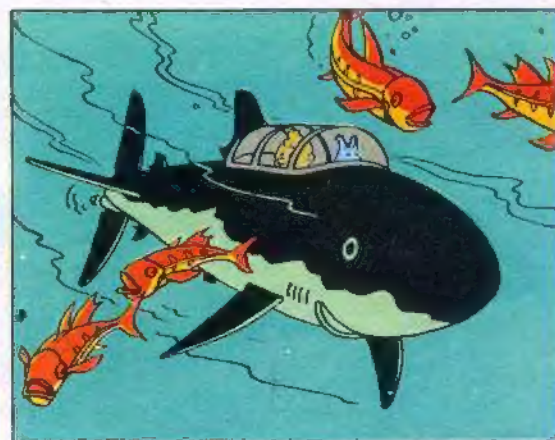
DE SCHAT *van*

De Sirius is voor anker gegaan in de buurt waar het wrak van de EENHOORN moet liggen. Kuifje is met het toestel van professor Zonnebloem aan het zoeken, maar raakt onder water in moeilijkheden

SCHARLAKEN RACKHAM

© 1964 Casterman

WOORD VOLGDE

